

Rugbrød - helst uden kerner

Dalton sendt af sted fra Horsens Ny Teater

Af Anmeldelse af Bodil Skov Foto: Morten Pape

HORSENS - "Hverken kapers eller surstrømning til os", sådan lyder det i det nye Dalton -nummer "Rugbrød."

Og der var mest rugbrød - uden alt for mange kerner i form af overraskelser eller usædvanlige toner - på programmet for koncerten i aftes på Horsens Ny Teater.

Stemningen var befriende uhøjtidelig, da Dalton lagde fra land på en turné, der startede i Horsens.

Det var en midaldrende blanding af mænd og kvinder, der på rekordtid havde købt de 765 billetter til gensynet med den berømte trio og var mødt op til koncerten. Med forudindtaget begejstring modtog publikum de herrer Lilholt, Olsen og Madsen, men først da de tre et stykke inde i første sæt spillede "Sæt Sejl", begyndte en gyngende bevægelse at brede sig gennem publikum.

Krydret med anekdoter fra rejser i Europa, kanoture på Gudenåen, diverse indbydes spydigheder og selvironiske bemærkninger om alder og formåen - eller mangel på samme - bevægede de tre garvede musikere sig med et velspillende orkester i ryggen igennem både nye og gamle numre fra de to album, trioen gennem de seneste 17 år har indspillet.

Ikke meget nyt

Forskelligheden mellem Allan Olsen, Lars Lilholt og Johnny Madsen skinner klart igennem i de 12 nye numre, der på en eller anden måde alligevel ikke formår at bibringe meget nyt til det samlede billede på trods af de 17 år, der er gået, siden trioen sidst var samlet.

Oralsex med en haj

Ikke langt inde i andet sæt kom der for første gang rigtigt liv i publikum. "Natte-slinger," ført an af Johnny Madsens rustne og grove vokal, var den første rigtige smag af andet end rugbrød. Råt, og ikke med den samme pæne klang, som resten af programmet bød på. Et nummer, der i øvrigt var tænkt som en duet mellem Lilholt og Madsen. Et projekt, Johnny Madsen fra begyndelsen ikke havde haft høje tanker om.

- Jeg forestillede mig, at det måtte være som at have oralsex med en haj, brummede han.

Men det til trods var resultatet vellykket.

Først da Dalton som den danske udgave af Travelling Wilburys spillede "Handle with care" eller "En at bli' som", kom hænderne i salen op over hovederne, og der blev stemt i til et fælles omkvæd, så salen genlød af "Everybody's got somebody to leeeeee on". Det var bare en skam, at det først skete under koncertens allersidste nummer.

Man kunne hurtigt fristes til at tro, at gensynet med Dalton først og fremmest var en hurtig og let måde at sælge albums og koncertbilletter på, men efter aftenens koncert sidder man tilbage med et andet indtryk. De tre kan lide hinanden. De kan lide at spille, og på trods af - eller måske netop på grund af - deres forskellighed kan de lide hinandens selskab, og først og fremmest kan de lide at underholde.

bsj@horsens-folkeblad.dk